

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА**

**Навчально-науковий Інститут мистецтв
Кафедра управління соціокультурною діяльністю, шоу-бізнесу та
івентменеджменту**



**ФЕДОРАК В.В.
ШИКЕРИНЕЦЬ В.В.
ДУТЧАК О.І.
БАЗІНЯК І.І.
МАЛАНЮК Т.З**

**Навчально-методичний посібник
«ОРГАНІЗАЦІЯ АНІМАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ»**

**Івано-Франківськ
2024**

УДК

Рекомендовано до друку Вченою Радою Навчально-наукового Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.
Протокол № 1 від 18 вересня 2024 р.

Рецензенти:

Стефінів Т.П. заступник директора Івано-Франківського академічного обласного театру ляльок ім. Марійки Підгірянки.

Жук О.І. кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника.

Федорак В.В., Шикеринець В.В., Дутчак О.І., Базіняк І.І., Маланюк Т.З. «Організація анімаційних послуг» : Навчально-методичний посібник. Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2024. 32 с.

У навчально–методичному посібнику викладено навчальний матеріал: тестові й індивідуальні завдання, питання для самостійної підготовки студентів, список рекомендованої літератури з дисципліни «Організація анімаційних послуг». Згідно з навчальними програмами, програмовий матеріал послідовно розкриває об’єкт-предметну сутність навчальної дисципліни «Організація анімаційних послуг».

Для студентів вищих навчальних закладів, які готуються працювати менеджерами соціокультурної діяльності, викладачів вузів, а також фахівців, що займаються історією соціокультурної діяльності.

© Федорак В.В., 2024

Шикеринець В.В., 2024

Дутчак О.І., 2024

Базіняк І.І., 2024

Маланюк Т.З., 2024

© Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2024

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.....	4
СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ.....	5
МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ОПРАЦЮВАННЯ ЛЕКЦІЙНОГО МАТЕРІАЛУ.....	12
ПЛАНІ СЕМІНАРСЬКИХ (ПРАКТИЧНИХ) ЗАНЯТЬ.....	14
ПИТАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ.....	16
ТЕМАТИКА ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ СТУДЕНТІВ.....	18
ПРОГРАМОВІ ВИМОГИ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ.....	19
ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ.....	21
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	26
СЛОВНИК ТЕРМІНІВ.....	27

ПЕРЕДМОВА

Реалії сучасного технологічного середовища створюють нагальну потребу у відновленні фізичних і душевних сил, втрачених у процесі роботи та щоденного спілкування.

Соціокультурна діяльність, спрямована на задоволення потреби відпочинку, відновленні та покращенні фізичної і психічної форми, а також на інтелектуальний розвиток людини – сьогодні є найбільш швидко зростаючим сектором у світовій креативній індустрії.

Послуги соціокультурної анімації – це додатковий сервіс, що пропонується відвідувачам, який разом дозволяє створити максимально приємні умови для відпочинку.

Правильно організована анімація не залишає гостей байдужими, а завжди залучає їх до того, що їм подобається, викликає позитивні емоції, створює чудовий настрій і викликає бажання повертатися до таких емоцій знову і знову.

Анімація, нова сфера соціокультурної діяльності, набирає обертів в у всьому світі як доречний засіб конкурувати з аналогічними об'єктами гостинності за рівнем обслуговування.

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА**



Навчально-науковий інститут мистецтв

Кафедра управління соціокультурною діяльністю, шоу-бізнесу та івентменеджменту

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Організація анімаційних послуг

Рівень вищої освіти Перший (бакалаврський) рівень

Освітня програма «Менеджмент соціокультурної діяльності»

Спеціальність 028 «Менеджмент соціокультурної діяльності»

Галузь знань 02 «Культура і мистецтво»

Затверджено на засіданні кафедри управління соціокультурною діяльністю, шоу-бізнесу та івентменеджменту
Протокол № 1 від «30» серпня 2024 р.

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до навчальної дисципліни
3. Мета та цілі навчальної дисципліни
4. Програмні компетентності та результати навчання
5. Організація навчання
6. Система оцінювання навчальної дисципліни
7. Політика навчальної дисципліни
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Організація анімаційних послуг
Викладач (-і)	Федорак Володимир Васильович, кандидат історичних наук, доцент кафедри управління соціокультурною діяльністю, шоу-бізнесу та івентменеджменту
Контактний телефон викладача	+380501056596
E-mail викладача	volodymyr.fedorak@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	очний/заочний
Обсяг дисципліни	3 кредитів ECTS, 90 год.
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://d-learn.pnu.edu.ua
Консультації	Консультації проводяться відповідно до графіку консультацій, розміщеному на інформаційному стенді кафедри
2. Анотація до навчальної дисципліни	
<p>«Організація анімаційної діяльності» є дисципліною нормативної складової навчального плану і дозволить здобувачам сформувати індивідуальну освітню траєкторію. Під час вивчення даної дисципліни здобувачі вищої освіти отримують теоретичні знання і практичні навички щодо можливостей та переваг: застосовувати теоретичні методи і практичні навички та розв'язувати професійні проблеми в сфері соціокультурних послуг при організації анімаційної діяльності.</p>	
3. Мета та цілі навчальної дисципліни	
<p>Мета вивчення навчальної дисципліни: «Організація анімаційної діяльності» є засвоєння теоретичних знань з організації, планування виставкових Курс спрямований на вивчення особливостей історії становлення анімаційної діяльності та сучасні підходи щодо її розвитку в Україні та світі, звернута увагу на особливості створення сучасної анімаційної програми. Мета – сформувати необхідні теоретичні знання та практичні компетенції щодо опанування теоретичних та практичних навичок організації анімаційних послуг. Цілі:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Дослідження основних підходів та критеріїв класифікації підприємств дозвілля. 2. Дослідження сутності, значення та передумов зародження анімації в туризмі. 3. Визначення особливостей роботи аніматорів з різними категоріями туристів. 4. Вивчення особливостей складання анімаційних програм. 5. Отримання практичних навичок розробки анімаційних програм різного спрямування. 	
4. Програмні компетентності та результати навчання	
<p>Компетентності:</p> <p>Інтегральна компетентність. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у соціокультурній сфері, креативної економіки і культуротворчих практик, що передбачає застосування теорій та методів менеджменту культури і</p>	

характеризується комплексністю та невизначеністю умов.
 ЗК 2. Здатність планувати та управляти часом.
 ЗК 3. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
 ЗК 7. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
 ЗК 12. Здатність розробляти та управляти проектами.
 СК 22. Вміння використовувати адекватний професійний інструментарій для розробки та оперативного управління соціокультурними проектами.
 СК 25. Здійснювати розподіл повноважень і відповідальності на основ їх делегування.
 СК 27. Здатність дотримуватися норм професійної етики в процес вирішення соціальних, культурних, економічних питань.
 СК 33 Вміння використовувати сучасні методи обробки інформації. для організації та управління соціокультурними процесами.
 Програмні результати навчання:
 РН 1. Визначати базові професійні поняття та використовувати термінологічний апарат менеджера соціокультурної діяльності.
 РН 4. Здійснювати практичну діяльність відповідно до чинного законодавства.
 РН 5. Оцінювати специфіку застосування принципів управління в соціокультурному менеджменті.
 РП 10. Вивчати, узагальнювати та адаптувати найкращий досвід соціокультурної розбудови.
 РН 12. Формулювати, аргументувати професійні завдання.
 РН 13. Обґрунтовувати управлінські рішення.
 РН 17. Формувати професійні мережі, адвокації та лобіювати інтереси проекту/сектора (галузі).

5. Організація навчання

Обсяг навчальної дисципліни – 90 год.

Вид заняття	Загальна кількість годин
лекції	14
семінарські заняття / практичні / лабораторні	16
самостійна робота	60

Ознаки курсу

Семе стр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
7	028 «Менеджмент соціокультурної діяльності»	4	Вибірковий (цикл загальної підготовки)

Тематика навчальної дисципліни

Тема	кількість год.		
	лекції	заняття	сам. роб
Тема 1. Основні поняття і визначення.	2	2	4
Тема 2. Зародження та розвиток анімаційних форм дозвілля.	2	2	6
Тема 3. Сутність анімації в туризмі та структура організації діяльності анімаційних підрозділів закладів сфери соціокультурних послуг.	4	2	6

Тема 4. Роль аніматорів в організації і реалізації анімаційних програм.	2	2	6
Тема 5: Індустрія розваг та відпочинку.	2	2	6
Тема 6: Професійна підготовка фахівців з анімації для закладів сфери соціокультурних послуг.	2	2	4
Тема 7: Соціально-психологічні особливості споживачів анімаційних послуг. Вплив мотивації на вибір анімаційних послуг.	2	2	4
Тема 8. Сценарно-режисерські та драматургічні основи анімації в соціокультурній діяльності.	-	2	8
Тема 9. Особливості ігрової та спортивної анімації.	-	-	8
Тема 10. Музична і танцювальна анімація.	-	-	8
ЗАГ.	14	16	60
6. Система оцінювання навчальної дисципліни			

<p>Загальна система оцінювання курсу</p>	<p>Форми контролю знань студентів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - поточний; - підсумковий семестровий (екзамен). <p>Оцінювання здійснюється за національною та ECTS шкалою на основі 100-бальної системи.</p> <p>(п. 8.3. Види контролю «Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника» (Наказ ректора № 417 від 03.07.2023 р.).</p> <p>100-бальна шкала переводиться у відповідну національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС – А, В, С, D, E, FX, F).</p> <p>Загальні 100 балів включають:</p> <p>Поточний контроль проводиться на кожному практичному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки студентів із зазначеної теми (у тому числі, самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на практичних заняттях. Оцінки у національній шкалі («відмінно» – 5, «добре» – 4, «задовільно» – 3, «незадовільно» – 2), отримані студентами, виставляються у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи (питома вага оцінки – 50%).</p> <p>Контроль самостійної роботи дозволяє оцінити рівень сформованості відповідних компетентностей. Виконується на платформі D-Learn за тематикою курсу (оцінюється від 0 до 10 балів) та у формі есе (письмова робота в електронному вигляді) – (оцінюється від 0 до 5 балів). Загальна питома вага оцінки за контроль самостійної роботи – 15 %.</p> <p>Семестрова контрольна робота – дозволяє оцінити рівень сформованості відповідних компетентностей. Виконується на платформі D-Learn за тематикою курсу. Питома вага оцінки – 15%.</p> <p>Тестовий контроль проводиться двічі за семестр. Кожен з яких оцінюється у 10 балів. Загальна максимальна кількість балів, відповідно, 20.</p> <p>Підсумковий семестровий контроль – це підсумкове оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти за семестр, що здійснюється в університеті. Підсумковий семестровий контроль – сума балів поточного контролю, семестрової контрольної роботи та контролю самостійної роботи. Підсумковий семестровий контроль виносяться на останню академічну годину (практичне заняття) опанування курсу.</p>
<p>Вимоги до письмової роботи</p>	<p>Письмова робота включає певні теми завдань за тематикою курсу.</p>
<p>Практичні Заняття</p>	<p>Оцінюється у п'ятибальній шкалі Поточні оцінки, які отримуються під час практичних занять, сумуються й множаться на коефіцієнт.</p>

Умови допуску до підсумкового контролю	Отримання інтегральних результатів до останнього заняття – 25 балів. Студентам, які мають пропуски, дозволяється ліквідувати академічну заборгованість відповідно до графіку ліквідації академзаборгованості за встановленими правилами.
7. Політика навчальної дисципліни	
Письмові роботи	Робота виконана на певну тему обсягом не більше 4 сторінок
Академічна доброчесність	Атмосферу довіри, взаєморозуміння, взаємоповаги потрібно будувати щоденно. Політика ректорату спрямована на академічну доброчесність, прозорість та законність діяльності. Задля цього розроблено та впроваджено «Положення про запобігання академічному плагіату та іншим порушенням академічної доброчесності у навчальній та науково-дослідній роботі здобувачів освіти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника», «Положення про Комісію з питань етики та академічної доброчесності Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника», «Кодекс честі Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника» і опубліковано їх на сайті. В університеті академічна доброчесність передбачається за замовчуванням. Це означає, що всі здані роботи є результатом вашої розумової праці та творчості. Якщо ви подали роботу когось іншого, повністю або частково, без належного цитування, завдання буде оцінене в 0 балів (без права перездачі)
Відвідування занять	Усі студенти, незалежно від форми навчання, зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю. Відпрацювання пропущених занять відбувається у перший день за графіком консультацій викладача з навчальної дисципліни, за винятком поважної причини у студента (документальне підтвердження) згідно «Порядку організації та проведення оцінювання успішності здобувачів вищої освіти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (п.4)».
Неформальна освіта	Зараховуються як підсумковий контроль, результати онлайн курсів на платформах Coursera, Prometheus, які відповідають програмі навчальної дисципліни.
8. Рекомендована література	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Власенко, О. Б. Івентивний маркетинг - особливості застосування у сучасному туризмі .наук.журнал. –Ів.-Франківськ, 2016. –т. 1, вип. 12. С.22-43. 2. Власенко, О. Б. Івентивний туризм: теоретичні засади та перспективи розвитку. Актуальні проблеми розвитку економіки науковий журнал. Ів.-Франківськ, 2014. 156 с. 3. Мринська, В. Івент маркетинг. Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. Київ, 2011. Вип. 95, Ч. II. Київ, 2015. 4. Самокиш О. В. Креативний менеджмент : навч. Посібник. Київ: Кондор-Видавництво. 2018. 204 с. 5. Свидрук І. І. Креативний менеджмент : навч. Посібник. Київ : ЦУЛ, 2012. 224 с 6. Актуальні проблеми розвитку економіки регіону : науковий журнал / за ред. І.Г. Ткачук. Ів.-Франківськ : Вид. Прикарпатського нац. ун-ту ім. В.Стефаника, 2022. <p>Процак К. В. Креативність персоналу як важливий чинник інноваційного розвитку підприємства. Львів, 2011. № 698. С. 146-159.</p>	

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ОПРАЦЮВАННЯ ЛЕКЦІЙНОГО МАТЕРІАЛУ

Лекції займають важливе місце у вивченні дисципліни «Організація анімаційних послуг» студентами. Вони є основою та інструментом, які допомагають студентам ефективно орієнтуватися у навчальному процесі, надаючи знання, необхідні для подальшого глибшого вивчення предмета, а також роз'яснюючи складні поняття та положення. Активна участь студентів у лекціях є запорукою успішного засвоєння необхідного обсягу знань, що сприятиме формуванню кваліфікованого спеціаліста з відповідним рівнем знань і навичок. На початку лекції викладач зазвичай оголошує тему, план проведення та рекомендує навчальну літературу і джерела. Під час лекції студенти повинні уважно слухати викладача, аналізувати отриману інформацію та конспектувати найважливіші моменти. Наприкінці лекції студенти мають можливість задати викладачеві питання для роз'яснення незрозумілого. Належне ведення конспекту під час лекції сприятиме збереженню необхідної інформації та надасть йому змогу в подальшому проаналізувати її. Уважне ведення конспекту під час лекції допоможе зберегти важливу інформацію та дозволить в подальшому її проаналізувати.

Робота над конспектами лекцій

Під час підготовки до семінарських та практичних занять студент уважно переглядає свій конспект лекції та повторно аналізує отриману інформацію. При вивченні матеріалу лекції він порівнює викладене на лекції з тим, що він законспектував, відповідно до плану семінарського заняття, який міститься в навчально-методичному комплексі та методичних матеріалах для проведення семінарів і практичних занять з обраної дисципліни. Якщо в конспекті відсутній матеріал з окремих питань лекції, або якщо певні питання розкриті не повністю, або ж винесені на самостійне опрацювання чи написання реферату, студенту необхідно звернутися до рекомендованих підручників, навчальних посібників, статистичних даних тощо.

Робота з навчальною, науковою літературою, джерелами

Працюючи з підручниками, навчальними посібниками та джерелами (матеріалами Держкомстату України, офіційними сайтами установ сфери соціокультурних послуг та інтернет-ресурсами), а також науковою і спеціалізованою літературою, важливо отримати максимальну кількість теоретичних знань і необхідних відомостей. Перш ніж почати роботу з цими джерелами, студент повинен ознайомитися з їх змістом, щоб визначити, чи варто їх опрацьовувати і чи мають вони відношення до вивченого курсу. Лише після цього можна вибрати відповідні матеріали для вивчення (глави, розділи тощо) і розпочати їх детальне вивчення. Під час опрацювання матеріалу важливо з'ясувати суть вивченого питання, не оминаючи визначення незрозумілих чи нових слів і термінів, а також роз'яснюючи їх значення за допомогою словників, довідників або контексту речення.

При вивченні матеріалів з підручників, навчальних посібників, а також під час роботи з науковою та спеціалізованою літературою важливо аналізувати прочитане в контексті прослуханих лекцій та зроблених конспектів. Необхідно робити логічні висновки і записувати незрозумілі моменти для подальшого їх обговорення на практичних заняттях. Тому, під час опрацювання матеріалів, студентам рекомендується розробити зручну для себе систему позначок, яка може включати підкреслення, нотатки на полях книг або нормативно-правових актів, виписки, використання маркерів різних кольорів, формулювання інших авторів та посилання на різні джерела, а також запис важливих відомостей на окремих аркушах. Це допоможе ефективно фіксувати опрацьований матеріал. Окрім того, під час роботи з науковою та спеціалізованою літературою студент може знайти посилання на джерела, які не зазначені в навчально-методичному комплексі. Це, безумовно, є корисним для самостійного та глибшого вивчення правового матеріалу.

ПРАКТИЧНІ ЗАВДАННЯ (плани практичних занять)

ЗАНЯТТЯ № 1

ТЕМА 1. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ І ВИЗНАЧЕННЯ.

1. Співвідношення понять «відпочинок», «дозвілля», «соціокультурна діяльність», «анімація» та їхнє значення для розвитку суспільства.
2. Сучасне розуміння анімації та її теоретична база.

ЗАНЯТТЯ № 2

ТЕМА 2. ЗАРОДЖЕННЯ ТА РОЗВИТОК АНІМАЦІЙНИХ ФОРМ ДОЗВІЛЛЯ.

1. Анімаційні форми дозвілля Стародавньої Греції.
2. Дозвіллева культура Стародавнього Риму.
3. Анімаційні форми дозвілля Середньовіччя та епохи Ренесансу.
4. Святкова культура українців

ЗАНЯТТЯ № 3

ТЕМА 3. СУТНІСТЬ АНІМАЦІЇ В ТУРИЗМІ ТА СТРУКТУРА ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ АНІМАЦІЙНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ЗАКЛАДІВ СФЕРИ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПОСЛУГ.

1. Типологія, форми проведення, види і функції анімаційної діяльності.
2. За-кордонний досвід підготовки фахівців з анімаційної діяльності.
3. Функціональна схема управління анімаційною службою закладів сфери соціокультурних послуг.
4. Менеджмент анімації: основні поняття, специфіка, функції.
5. Діяльність менеджера по створенню анімаційних програм.

ЗАНЯТТЯ № 4

ТЕМА 4. РОЛЬ АНІМАТОРІВ В ОРГАНІЗАЦІЇ І РЕАЛІЗАЦІЇ АНІМАЦІЙНИХ ПРОГРАМ.

1. Класифікація споживачів, особливості роботи з відвідувачами різних категорій.
2. Форми роботи з різними віковими групами; види анімаційних програм для відвідувачів з різним рівнем здоров'я, програми для сімейного кола.

ЗАНЯТТЯ № 5

ТЕМА 5: ІНДУСТРІЯ РОЗВАГ ТА ВІДПОЧИНКУ.

1. Інфраструктура ринку розважальних послуг.
2. Класифікація тематичних анімаційних парків.
3. Найпопулярніші анімаційні маршрути у світі.
4. Музейна анімація, історичні реконструкції як об'єкт атракції соціокультурної анімації.
5. Анімація міських пам'ятників і статуї, анімація в етнографічній діяльності, анімація ділової діяльності, ігровий бізнес в анімаційній діяльності.

ЗАНЯТТЯ № 6

ТЕМА 6: ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ З АНІМАЦІЇ ДЛЯ ЗАКЛАДІВ СФЕРИ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПОСЛУГ.

1. Організаційна структура анімаційної служби в закладах сфери соціокультурних послуг.
2. Посадові обов'язки співробітників анімаційної служби.
3. Професійні вимоги до співробітників анімаційної служби, працеграма професій аніматора.

4. Моделі фахівця анімації;
5. Традиційні обмеження й заборони для аніматорів, загальні правила поведінки аніматорів.
6. Корпоративна філософія анімації та вимоги до підготовки фахівців з анімації.

ЗАНЯТТЯ № 7

ТЕМА 7: СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СПОЖИВАЧІВ АНІМАЦІЙНИХ ПОСЛУГ. ВПЛИВ МОТИВАЦІЇ НА ВИБІР АНІМАЦІЙНИХ ПОСЛУГ.

1. Особливості емоційно-вольової сфери споживачів в анімаційній діяльності.
2. Інтелектуально-пізнавальний потенціал особистості споживача як фактор впливу на планування анімаційної діяльності.
3. Аналіз гендерних, етнічних, вікових особливостей споживачів в анімаційній діяльності.

ЗАНЯТТЯ № 8

ТЕМА 8. СЦЕНАРНО-РЕЖИСЕРСЬКІ ТА ДРАМАТУРГІЧНІ ОСНОВИ АНІМАЦІЇ В СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.

1. Поняття, різновиди монтажного листа.
2. Мізансцена анімаційної програми.
3. Сценарний план, сюжетний хід, композиційна побудова анімаційної програми.
4. Методика організації режисерсько-постановочного процесу, сценарій як основний вид драматургії;
5. Особливості сценарію анімаційної програми.

ПИТАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

1. Надайте визначення поняття «спілкування».
2. Основні функції спілкування.
3. Як впливає спілкування на розвиток індивідуальних якостей особистості?
4. У чому виявляються особливості співвідношення темпераменту й ефективності професійної діяльності аніматора?
5. Як пов'язані між собою темперамент і характер?
6. Чи завжди індивідуально-психологічні властивості людини, що виявляються в ранньому дитинстві, зберігаються в подальшому її житті? Чим це можна пояснити?
7. Як тип темпераменту формує поведінку в різних ситуаціях, а поведінка формує характер?
8. У чому полягає специфіка міжособистісної комунікації?
9. У чому полягає головна мета комунікаційного процесу?
10. Розкрийте зміст вербальних засобів спілкування.
11. Назвіть основні форми вербальної анімації.
12. Охарактеризуйте поняття «кінетичний код».
13. Якими рисами має володіти ефективний аніматор?
14. Поясніть, чому гру вважають складним соціокультурним явищем.
15. Охарактеризуйте основні форми ігрової анімації.
16. Як гра допомагає особистості адаптуватися в колі родини та соціумі?
17. Назвіть основні функції гри.
18. Класифікація ігор.
19. Які особливості необхідно враховувати під час підготовки аудиторії до участі в ігровій анімації?
20. Особливості розроблення сценарію ігрової анімації.
21. У чому полягає виховна роль народних рухливих ігор?
22. Які риси характеру здатні розвинути ігри у дитини?
23. Які фактори необхідно враховувати під час проведення ігор із дітьми та підлітками?
24. Які ігри рекомендують проводити аніматору для розвитку сили?
25. У який час рекомендують проводити ігри для розвитку швидкості?
26. Назвіть методику проведення рухливих ігор для виховання спритності.
27. Які вправи варто включати в програму аніматора для виховання гнучкості?
28. Які рухливі ігри використовують у виді розминки перед іграми в баскетбол, футбол, ручний м'яч?
29. Що становить спортивна аеробіка?
30. Що таке прикладна аеробіка, для чого вона застосовується?
31. Від чого залежить вибір вправ для занять аеробікою?
32. Які найбільш типові рухи використовують під час занять аеробікою?
33. Які вправи включають в основну частину класичної аеробіки і степ-аеробіки?
34. У чому полягає особливість впливу музики на людину?
35. Визначте особливості музично-пісенної анімації.
36. Аудиторія музичних анімаційних заходів.
37. На які види за цільовим призначенням поділяють концерти?
38. Специфіка танцювальної анімації.
39. У чому полягає відмінність танцювально-розважальної дискотеки від тематичної?
40. Як будується робота над конкурсно-ігровою програмою?
41. У чому полягає підготовка сценічного майданчика для концерту або театралізованого вечору?
42. Вимоги до матеріально-технічної бази танцювальної анімації.
43. Назвіть форми шоу-анімації.

44. Основні засоби виразності, які використовують під час організації шоу.
45. Прийоми активізації аудиторії. Прийоми для залучення учасників до театралізованого дійства.
46. Назвіть основні напрямки реаліті-шоу.
47. Різновиди анімаційних шоу.
48. Особливості сценічних та технічних шоу.
49. Основні типи сцени.
50. Характеристики анімаційного шоу.
51. Класифікація анімаційних театралізованих шоу.
52. Види анімаційних шоу.
53. Розкрийте сутність поняття «анімаційне сценічне шоу» в закладах сфери обслуговування.
54. Охарактеризуйте свято як базовий компонент комплексної анімації.
55. Специфіка багаточетрованості масових свят.
56. Назвіть основні елементи сценарію масового свята.
57. Які фестивалі, що проходять на території України знаєте?
58. Форми анімаційних свят.
59. Що розуміють під театралізованою частиною свята?
60. Від яких обставин може залежати драматургія масового свята?

ТЕМАТИКА ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ ДЛЯ СТУДЕНТІВ

1. Як дозвілля впливає дозвілля на життя людини?
2. Розкрийте сутність поняття «анімація».
3. Охарактеризуйте основні напрямки анімації.
4. Сутність поняття «анімаційний інтерес». Об'єкти анімаційного інтересу.
5. У чому полягає соціальна сутність анімаційної діяльності в сфері соціокультурних послуг?
6. Що розуміють під професійною культурою аніматора?
7. Назвіть основні особистісні риси, які має розвивати в собі майбутній фахівець з анімації.
8. Сутність поняття анімаційного менеджменту.
9. Охарактеризуйте складові ефективної анімаційної діяльності.
10. Основні етапи анімаційного менеджменту.
11. Назвіть основні функції менеджменту соціокультурної анімації.
12. Охарактеризуйте вплив різних систем середовища гостинності на процес перетворення потреб відвідувача (споживача) на його задоволеність. Яку роль у цьому процесі відіграє персонал анімаційної служби?
13. Критерії ефективності праці менеджера з анімації.
14. Яких вимог необхідно дотримуватись під час здійснення управління анімацією в закладах сфери соціокультурних послуг?
15. Надайте визначення терміну «анімаційна програма».
16. Види анімаційних програм.
17. Що становить структура типових анімаційних програм?
18. Основні етапи технологічного процесу розроблення анімаційної програми.
19. Які фактори необхідно враховувати під час розроблення анімаційних програм?
20. Охарактеризуйте типи поведінки споживача анімаційних послуг.
21. Особливості процесу сприйняття особистості споживача анімаційних послуг.
22. У чому полягають гендерні розходження в психології чоловіків і жінок?
23. Вікові особливості психології споживача анімаційних послуг.
24. Етнічні особливості психології споживача анімаційних послуг.
25. Які методи використовують під час підготовки й проведення анімаційних заходів?
26. Основні завдання анімаційної служби в закладах сфери соціокультурних послуг.
27. Що розуміють під сценарним планом анімаційної програми?
28. Складіть приблизний план роботи аніматора на тиждень.

ПРОГРАМОВІ ВИМОГИ ДО ДИСЦИПЛІНИ

1. Основні поняття. Об'єкт, предмет навчальної дисципліни.
2. Мета і завдання.
3. Співвідношення понять «відпочинок», «дозвілля», «соціокультурна діяльність», «анімація» та їхнє значення для розвитку суспільства.
4. Сучасне розуміння анімації та її теоретична база.
5. Анімаційні форми дозвілля Стародавньої Греції.
6. Дозвілєва культура Стародавнього Риму.
7. Анімаційні форми дозвілля Середньовіччя та епохи Ренесансу.
8. Святкова культура українців
9. Типологія, форми проведення, види і функції анімаційної діяльності.
10. За-кордонний досвід підготовки фахівців з анімаційної діяльності.
11. Функціональна схема управління анімаційною службою закладів сфери соціокультурних послуг.
12. Менеджмент анімації: основні поняття, специфіка, функції.
13. Діяльність менеджера по створенню анімаційних програм.
14. Класифікація споживачів, особливості роботи з відвідувачами різних категорій.
15. Форми роботи з різними віковими групами; види анімаційних програм для відвідувачів з різним рівнем здоров'я, програми для сімейного кола.
16. Інфраструктура ринку розважальних послуг.
17. Класифікація тематичних анімаційних парків.
18. Найпопулярніші анімаційні маршрути у світі.
19. Музейна анімація, історичні реконструкції як об'єкт атракції соціокультурної анімації.
20. Анімація міських пам'ятників і статуї, анімація в етнографічній діяльності, анімація ділової діяльності, ігровий бізнес в анімаційній діяльності.
21. Організаційна структура анімаційної служби в закладах сфери соціокультурних послуг.
22. Посадові обов'язки співробітників анімаційної служби.
23. Професійні вимоги до співробітників анімаційної служби, працеграмма професій аніматора.
24. Моделі фахівця анімації;
25. Традиційні обмеження й заборони для аніматорів, загальні правила поведінки аніматорів.
26. Корпоративна філософія анімації та вимоги до підготовки фахівців з анімації.
27. Особливості емоційно-вольової сфери споживачів в анімаційній діяльності.
28. Інтелектуально-пізнавальний потенціал особистості споживача як фактор впливу на планування анімаційної діяльності.
29. Аналіз гендерних, етнічних, вікових особливостей споживачів в анімаційній діяльності.
30. Поняття, різновиди монтажного листа.
31. Мізансцена анімаційної програми.
32. Сценарний план, сюжетний хід, композиційна побудова анімаційної програми.
33. Методика організації режисерсько-постановочного процесу, сценарій як основний вид драматургії.
34. Особливості сценарію анімаційної програми.
35. Особливості ігрової та спортивної анімації.
36. Основні види гри як складного соціокультурного явища.
37. Ігрові програми.
38. Спортивна анімація.
39. Методикою проведення рухливих ігор.
40. Музична і танцювальна анімація.

41. Історичні коріння української музичної анімації.
42. Особливості музичної анімації.
43. Форми музичної анімації.
44. Прийоми активізації публіки.
45. Специфіка танцювальної анімації.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

1. Який з потенціалів дає змогу дозволити формувати ціннісні уявлення та орієнтації людини?

- а) педагогічний;
- б) аксіологічний;
- в) репродуктивний;
- г) інтелектуальний.

2. Відповідно до якого з типів саморегуляції вільного часу людина пролонговано здійснює регуляцію свого вільного часу, пов'язуючи його з виконанням важливих життєвих планів?

- а) творчо-перетворювального типу;
- б) споглядально-продовженого типу;
- в) функціонально-дієвого типу;
- г) стихійно-буденного типу.

3. Соціокультурна анімація – це:

- а) різновид соціокультурної діяльності, яка залучає відпочиваючих (відвідувачів) до різноманітних заходів шляхом участі у спеціально розроблених програмах дозвілля;
- б) комплексна соціокультурна послуга, заснована на особистих людських контактах раниматора з споживачем та їхньої спільної участі в розвагах, пропонуваніх анімаційною програмою закладу сфери соціокультурних послуг людини;
- в) вид діяльності з організації дозвілля, спрямованої на відновлення духовних і фізичних сил;
- г) жодної правильної відповіді.

4. Соціокультурна анімація – це:

- а) різновид соціокультурної діяльності, яка залучає відвідувачів (споживачів) до різноманітних заходів шляхом участі у спеціально розроблених програмах дозвілля;
- б) комплексна соціокультурна послуга, заснована на особистих людських контактах аніматора з відвідувачем (споживачем) та їхньої спільної участі в розвагах, пропонуваніх анімаційною програмою закладу сфери соціокультурних послуг;
- в) вид діяльності з організації дозвілля, спрямованої на відновлення духовних і фізичних сил;
- г) жодної правильної відповіді.

5. Анімація в закладах розміщення – це:

- а) різновид соціокультурної діяльності, яка залучає відвідувачів (споживачів) до різноманітних заходів шляхом участі у спеціально розроблених програмах дозвілля;
- б) комплексна соціокультурна послуга, заснована на особистих людських контактах аніматора з відвідувачем (споживачем) та їхньої спільної участі в розвагах, пропонуваніх анімаційною програмою закладу сфери соціокультурних послуг;
- в) вид діяльності з організації дозвілля, спрямованої на відновлення духовних і фізичних сил;
- г) жодної правильної відповіді.

6. Якісна оцінка стану відвідувача (споживача) після здійснення відпочинку, характеристика повноти досягнення свідомих і підсвідомих цілей подорожі з огляду на його особисте розуміння і сприйняття навколишнього світу, цінності життя, безпеки, якості обслуговування і гостинності – це:

- а) задоволеність відвідувача (споживача);
- б) потреби відвідувача (споживача);
- в) бажання відвідувача (споживача);
- г) жодної правильної відповіді.

7. Які види анімаційних послуг включають до плану маркетингу в процесі розроблення цінової політики закладів сфери соціокультурних послуг?

- а) анімаційні послуги без додаткової оплати;
- б) неприбуткові анімаційні послуги;
- в) додатково оплачувані екскурсійні анімаційні послуги;
- г) всі відповіді правильні.

8. До змісту якої з функцій менеджменту анімації зараховують розроблення типових анімаційних програм і алгоритмів (методик) їхньої адаптації до визначених груп і окремих відвідувачів (споживачів)?

- а) планування;
- б) організація;
- в) мотивація;
- г) аналіз і контроль.

9. Якісна характеристика стану відвідувача (споживача) перед здійсненням відвідування, що свідомо або несвідомо відбиває його прагнення змінити цей стан на кращий для нього бік, – це:

- а) задоволеність відвідувача (споживача);
- б) потреба відвідувача (споживача);
- в) бажання відвідувача (споживача);
- г) жодної правильної відповіді.

10. Сукупність матеріальних, нематеріальних культурних та історичних цінностей, зосереджених у закладах сфери соціокультурних послуг, які залучаються аніматорами тією чи іншою мірою і формою до процесу задоволення потреб відвідувачів (споживачів) у пізнанні, естетичній насолоді, комфорті – це:

- а) природний комплекс;
- б) культурно-історичний комплекс;
- в) заклад сфери соціокультурних послуг;
- г) жодної правильної відповіді.

11. Об'єднаний загальною метою або задумом план проведення туристських, фізкультурно-оздоровчих і культурно-масових, пізнавальних і аматорських занять – це:

- а) анімаційна послуга;
- б) анімаційна програма;
- в) анімаційний захід;
- г) анімаційне шоу.

12. Для цільового конструювання анімаційних програм виділяють такі функції туранімації:

- а) адаптаційна, стабілізувальна, інформаційна, удосконалююча, рекламна;
- б) адаптаційна, компенсаційна, стабілізувальна, інформаційна, удосконалююча, рекламна;
- в) адаптаційна, компенсаційна, стабілізувальна, оздоровча, інформаційна, освітня, удосконалююча, рекламна;
- г) жодної вірної відповіді.

13. Спортивні та спортивно-розважальні програми відповідно до умовної типології напрямків і програм анімації можна зарахувати до:

- а) першого типу;
- б) другого типу;
- в) третього типу;
- г) четвертого типу.

14. До якої з підсистем створення та реалізації анімаційних програм зараховують створення і розробку сценаріїв заходів, текстів екскурсій, підбір спортивних ігор і змагань, складання маршрутів походів із подальшим розробленням методичних рекомендацій?

- а) організаційної;

- б) інструкторсько-методичної;
- в) режисерської;
- г) технічної.

15. Метод, покликаний створити видовишно-активну ситуацію, за якою кожен присутній виступає активно реагуючим глядачем, а не пасивним споглядальником має назву:

- а) художній монтаж;
- б) ілюстрування;
- в) театралізація;
- г) ігровий метод.

16. Основним засобом виразності у вербальній анімації виступає:

- а) слово;
- б) жест;
- в) міміка;
- г) дистанція.

17. Діяльність аніматора, що здійснюється в процесі спілкування без тривалого попереднього осмислення з метою швидкого і гнучкого реагування на конкретну непередбачувану ситуацію, її швидке і ефективне вирішення – це:

- а) імпровізація;
- б) експресія почуттів;
- в) інтонація;
- г) емоційна індукція.

18. Під тривалими емоційними процесами низької ефективності розуміють:

- а) афекти;
- б) емоції;
- в) почуття;
- г) настрої.

19. Сильна й відносно короткочасна емоційна реакція, викликана різкою зміною важливих для людини життєвих обставин – це:

- а) емоція;
- б) афект;
- в) пристрасть;
- г) мотив.

20. Посмішка, бажання зайнятися активною діяльністю, яскрава жестикуляція, прискорене серцебиття, прагнення до спілкування – ознаки такої базової емоції, як:

- а) радість;
- б) зніяковілість;
- в) закоханість;
- г) інтерес-хвилювання.

21. Під «грою» розуміють:

- а) активну форму відпочинку;
- б) засіб ліквідації фізичної й психологічної напруги;
- в) фізичний розвиток людського організму;
- г) усі відповіді правильні.

22. До структури гри зараховують:

- а) сюжет;
- б) зміст;
- в) мотиви;
- г) усі відповіді правильні.

23. За яким із критеріїв поділяють рухливі ігри:

- а) за цільовим призначенням;
- б) за віковими групами;
- в) за характером організації та взаємодією граючих;

г) усі відповіді правильні.

24. За принципом фізичної активності ігри поділяють на:

- а) спокійні, малорухомі, рухливі;
- б) індивідуальні парні, групові, командні, масові;
- в) дитячі, юнацькі, для дорослих;
- г) ігри-конкурси, змагання на силу тощо.

25. Поточний стан органів і систем організму людини, основу якого становить біологічна програма індивідуального розвитку, яка припускає використання таких активних анімаційних програм, як спортивно- та культурно-оздоровчі, – це здоров'я:

- а) соматичне;
- б) фізичне;
- в) психічне;
- г) моральне.

26. До танцювальної анімації зараховують?

- а) бал;
- б) танці під живу музику;
- в) дискотека;
- г) усі відповіді правильні.

27. Що в музичній анімації найчастіше виступає порогом, який обмежує глибину сприйняття музики?

- а) емоційна виразність музики;
- б) мелодіко-ритмічний малюнок музичного твору;
- в) гармонійна структура твору;
- г) усі відповіді правильні.

28. Яка з функцій музики відповідає за її здатність приносити слухачам насолоду?

- а) гедоністична;
- б) експресивна;
- в) духовно-катарсична;
- г) магічно-сугестивна.

29. Масовий захід, що включає огляд або демонстрацію досягнень у певних видах мистецтва:

- а) фестиваль;
- б) ярмарок;
- в) концерт;
- г) конкурс.

30. Прилюдне виконання музичних творів, балетних, естрадних номерів за певною програмою – це:

- а) фестиваль;
- б) ярмарок;
- в) концерт;
- г) конкурс.

31. Під особливою формою масового видовища, характерна риса якого - використання елементів театралізації, сучасних технічних і комп'ютерних засобів, розуміють:

- а) шоу;
- б) шоу-програму;
- в) анімаційне видовище;
- г) усі відповіді правильні.

32. Популярне шоу « Україна має таланти» зараховують до:

- а) ток-шоу;
- б) масових видовищних шоу-програм;
- в) шоу зірок естради;
- г) реаліті-шоу.

- 33. Впровадження в анімаційну програму сюжетної лінії, побудованої на конфлікті певних сил або героїв, які ці сили уособлюють – це:**
- а) художній монтаж;
 - б) ілюстрування;
 - в) театралізація;
 - г) ігровий метод.
- 34. Невеликі кафе, де з метою залучення більшої кількості клієнтів влаштовують концерти шансоньє – це:**
- а) кафешантани;
 - б) кафконси;
 - в) мюзік-холи;
 - г) кабаре.
- 35. Прообразом якої сцени стали імпровізовані підмостки середньовічних жонглерів, які мандрували в спеціально збудованих фургонах?**
- а) сцена-шашка;
 - б) сцена-арена;
 - в) просторова сцена;
 - г) сцена-коробка;
 - д) сцена-подіум.
- 36. На честь якого з богів справляли свята, що лежать в основі проведення сучасних карнавалів?**
- а) Зевс;
 - б) Сатурн;
 - в) Діоніс;
 - г) Аполлон.
- 37. Найбільш популярний місяць року для проведення карнавалу:**
- а) лютий;
 - б) березень;
 - в) липень;
 - г) грудень.
- 38. Який з карнавалів розпочинається польотом Коломбіни?**
- а) Канський;
 - б) Венеціанський;
 - в) Бразильський;
 - г) Демонічний?
- 39. Регулярні періодичні або постійні торги широким асортиментом товарів міжрегіонального чи міжнародного значення – це:**
- а) фестиваль;
 - б) ярмарок;
 - в) концерт;
 - г) конкурс.
- 40. Свято Всеукраїнський день працівників культури та майстрів народного мистецтва зараховують до**
- а) офіційних;
 - б) професійних;
 - в) побутових;
 - г) державні?

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Власенко, О. Б. Івентивний маркетинг - особливості застосування у сучасному туризмі .наук.журнал. –Ів.-Франківськ, 2016. –т. 1, вип. 12. С.22-43.
 2. Власенко, О. Б. Івентивний туризм: теоретичні засади та перспективи розвитку. Актуальні проблеми розвитку економіки науковий журнал. Ів.-Франківськ, 2014. 156 с.
 3. Мринська, В. Івент маркетинг. Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. Київ, 2011. Вип. 95, Ч. II. Київ, 2015.
 4. Самокиш О. В. Креативний менеджмент : навч. Посібник. Київ: Кондор-Видавництво. 2018. 204 с.
 5. Свидрук І. І.Креативний менеджмент : навч. Посібник. Київ : ЦУЛ, 2012. 224 с
 6. Актуальні проблеми розвитку економіки регіону : науковий журнал / за ред. І.Г. Ткачук. Ів.-Франківськ : Вид. Прикарпатського нац. ун-ту ім. В.Стефаника, 2022.
- Процак К. В. Креативність персоналу як важливий чинник інноваційного розвитку підприємства.Львів, 2011. № 698. С. 146-159.

СЛОВНИК ТЕРМІНІВ

Авансцена – простір сцени між завісою й рампою або залом для глядачів

Аквапарк – розважальний комплекс, у якому є інфраструктура для заняття іграми на воді й водні атракціони.

Амфітеатр – місця в залі для глядачів театру або цирку, розташовані уступами за партером

Аніматор – фахівець, що займається розробкою індивідуальних і колективних програм проведення дозвілля, орієнтує людей у різноманітні видів дозвілля, організує повноцінне дозвілля, яке є засобом не лише позбавлення від втоми, а й нейтралізації негативних сторін повсякденного життя.

Анімаційна діяльність – культурно-масова, розважальна, пізнавальна, аматорська, творча діяльність, до якої залучаються відвідувачі закладів сфери соціокультурних послуг, відпочивальники, гості спеціалістами-аніматорами.

Анімаційна команда – персонал, що займається організацію дозвілля у заходах, дитячих святах.

Анімаційна майстерність – професійна майстерність, що виражається, насамперед, в умінні скласти цікаву анімаційну програму, відповідно до потреб і запитів споживача, а потім залучити відвідувачів закладів сфери соціокультурних послуг до анімаційної діяльності.

Анімаційна служба – один з відділів закладів сфери соціокультурних послуг, до завдань якого входить розважання відвідувачів, гостей.

Анімаційний захід – елемент, складова анімаційної програми, що складається з певних дій, об'єднаних спільним завданням (спортивний захід, розважальний захід тощо).

Анімаційні маршрути – цільові пізнавальної поїздки заради однієї анімаційної програми, або безперервний анімаційний процес, розгорнутий у просторі у формі подорожі, переїзду від однієї анімаційної послуги (програми) до іншої, які надаються в різних географічних точках.

Аніме активіті (ANIMATION ACTIVITY) – денні заходи з проведенням інтерактивних ігор та конкурсів.

Артист – людина, що займається творчістю в галузі мистецтва.

Боча (BOCHA) – французька гра з кулями.

Бутафорія – предмети, спеціально виготовлені й уживані замість справжніх речей у театральних постановках (посуд, зброя, прикраси).

Буфонада (блазенство) – прийом, використовуваний у цирку, на естраді, у театрі. Підкреслено комічне перебільшення, карикатура на персонажі, дії, явища. Має ярмаркове забарвлення.

Вар'єте (розмаїтість) – театр легкого жанру, у репертуарі якого поєднуються різні види сценічного мистецтва з перевагою комедійного. Має розважально-ігровий характер, будується тематичними блоками з окремих номерів, у яких беруть участь співаки, танцюристи, куплетисти, фокусники, клоуни. У танцях вар'єте закладений сплеск емоцій, темперамент, кипіння пристрастей.

Відпочинок – стан спокою або такого роду діяльність, яка знімає стомлення й сприяє відновленню працездатності.

Вільний час – суспільно-історичне явище, частина соціального вільного часу, не зайнята справами виробничої або життєвої необхідності.

Вертеп – старовинний пересувний український ляльковий театр, де ставили релігійні і світські (переважно жартівливі та іронічні) п'єси; відтворення стайні з народженням Христа.

Водевіль – вид комедії з народними піснями-куплетами, романсами, танцями, п'єсами

Гра – активність індивіда, спрямована на умовне моделювання тієї або іншої діяльності.

Гест контакт (GUEST CONTACT) – спілкування аніматорів з гостями закладу сфери соціокультурних послуг.

Декорація – прикраса; художнє оформлення вистави на театральній сцені.

Діапазон голосу – сукупність звуків (тонів), які можуть бути відтворені голосом актора.

Додаткові анімаційні послуги в технологічних перервах – програми, призначені для «підтримки» основних соціокультурних послуг, що входять до складу відпочинкового пакету, і діючі в обставинах, обумовлених переїздами, затримками в шляху й у випадках непогоди (при організації спортивних і самодіяльних турів, на пляжних курортах), а також у випадку відсутності снігу на гірськолижних курортах і т.д.

Дозвілля – діяльність у вільний час поза сферою суспільної і побутової праці, завдяки якій індивід відновлює свою здібність до праці і розвиває в собі переважно ті уміння і здібності, які неможливо удосконалити у сфері трудової діяльності. Це діяльність, здійснювана в руслі певних інтересів і цілей, які ставить перед собою людина (засвоєння культурних цінностей, пізнання нового, спорт, творчість тощо).

Екстра шоу (EXTRA SHOW) – виступ гастрольних та вокальних шоу-груп.

Ентранс (ENTRANCE) – костюмований анонс вечірніх шоу-програм біля входу в ресторани з 19:00 протягом 30-40 хвилин.

Жест, жестикуляція – рухи руками, головою, що супроводжують мову з метою виразності. Жест допомагає ораторові передати свої почуття й думки.

Зав'язка – початковий момент фабули, у ній звичайно започатковується конфлікт.

Задник – писане або гладке тло з м'якої тканини, підвішений у глибині сцени.

Імпровізація – швидкий, без підготовки, твір і виконання віршів, прози, музики, продукт творчості.

Індустрія розваг – система підприємств і підприємців, які надають всі необхідні для споживання в процесі розваги і достатні для здійснення процесу розваги послуги та товари.

Кабаре – імпровізована вистава в літературно-художньому кафе за участю поетів, музикантів, акторів, з естрадною програмою, що будується на звеселянні. З погляду творчості – це початковий етап становлення вар'єте.

Каламбур – гумористичне (пародійне) використання різних значень того самого слова або двох слів, що подібно звучать.

Караоке – одна з форм ресторанного обслуговування. Відвідувачам надають можливість проспівати улюблену пісню під акомпанемент із використанням сучасних технічних засобів.

Клуб – організація, що поєднує однодумців, людей зі спільними інтересами й захопленнями (шаховий клуб, гольф-клуб тощо).

Комедія – драматичний твір, у якому засобами гумору та сатири викриваються негативні суспільні та побутові явища, розкривається смішне в навколишній дійсності людини або тварини. Відрізняється веселощами, дотепністю, осміянням характерів, вдач, гіпертрофованих людських якостей.

Конкурс – свого роду змагання для виявлення найкращих з поміж учасників (наприклад, «конкурс краси», «конкурс на краще виконання пісні»).

Концерт – публічне виконання номерів різних жанрів (літературних і музичних творів: симфонічних, камерних, сольних вокальних, інструментальних, естрадних) за задалегідь оголошених програмах. Послідовність номерів визначають правилами контрасту, розмаїтості, наростання глядацького інтересу. Конферансьє в концерті поєднує розрізнені, різнохарактерні номери програми в єдину тематику

Лаштунки – вертикальні смуги тканини, що обрамляють сцену з боків.

Маскарад – бал, на якому присутні одягнені в різні характерні, національні, історичні чи фантастичні костюми, здебільшого з масками на обличчях

Мізансцена – сценічне розміщення, положення акторів на сцені в певний момент.

Міміка – рух лицьових м'язів, засіб передачі щиросердечного стану мовця.

Мініатюра – жанр «малих форм» у театрі, музиці, цирку, анімаційних програмах, на естраді. Невеликий за розміром твір (естрадна або клоунська реприза, розповідь, байка, скетч тощо).

Міні-диско – щовечірній дитячий захід, проводиться всіма аніматорами міні-клубу.

Міні-клуб – дитячий дозвільний клуб.

Міні-клуб аніматор – ведучий дитячих програм, працює за встановленими програмами.

Міні-клуб шеф – керівник дитячого дозвільного клубу, розробляє програми дитячих заходів.

Містерія – театралізована постановка п'єси релігійного змісту.

Мітинг – ранкове зібрання аніматорів для постановки завдань і визначення обов'язків аніматорів на робочий день.

Міф – оповідь, яка пояснює походження певних речей, явищ, світу, за участю надприродних істот

Моделювання анімаційної програми – складання різних моделей анімаційних програм з урахуванням інтересів клієнтів, їх віку, етнічної приналежності й інших особливостей.

Мюзикл – музично-сценічний твір, у якому використовують музичні, вокальні, балетні номери.

Мюзик-хол – вид естрадного театру.

Настрій – загальний емоційний стан, який своєрідно забарвлює на певний час діяльність людини, характеризує її життєвий тонус.

Народне мистецтво – художня колективна творча діяльність народу, що відбиває його життя, погляди, ідеали в створеній ним: поезії (перекази, пісні, казки, епос); музиці (пісні, інструментальні, п'єси); театрі (драми, сатиричні п'єси, театр ляльок); танці; архітектурі; образотворчому й декоративно-прикладному мистецтві.

Обряд – традиційне або ритуальне дійство, пов'язане з певними релігійними віруваннями або побутовими традиціями.

Одиночна гра, соло-гра – гра, розрахована на одного гравця.

В іграх передбачені соло-правила.

Падуги – горизонтальні смуги тканини, що обмежують висоту сцени.

Пантоміма. 1) вид сценічного мистецтва, у якому основними засобами створення художнього образу є пластика, міміка, жести; 2) виразні рухи тіла, передача почуттів і думок обличчям і всім тілом.

Пародія – жанр у театрі, музиці, на естраді, свідомо імітація в сатиричних, іронічних, гумористичних цілях індивідуальної манери стилю, напрямку, жанру, гри, стереотипів мови або поведіння.

Пасаж (PASSAGE) – костюмований анонс вечірніх шоу-програм.

Пінг-понг (PIN-PONG) – настільний теніс.

Попурі – музична п'єса для естрадного або духового оркестру, вокальноінструментального ансамблю, складена з популярних мотивів, злитих у єдину композицію.

Програма анімаційна – це об'єднана загальною метою програма проведення туристських, фізкультурно-оздоровчих, культурно-масових, розважальних, пізнавальних і аматорських заходів із вказівкою місця й часу їх проведення.

Раус – захід із зазивання глядачів перед презентаціями, культурно-дозвільною програмою.

Раут – зібрання людей, що не припускає танців.

Ревю – естрадна вистава, де виступи артистів різних жанрів об'єднані загальним сюжетом.

Режисер – особа, що керує постановкою спектаклю, керує акторами, розподіляє ролі.

Розв'язка – вирішення конфлікту в оповідальному творі.

Реквізит – речі справжні або бутафорські, необхідні акторам по ходу дії спектаклю.

Ремарка – пояснення драматурга на сторінках п'єси, що визначає місце або обстановку дії, указує, як повинні поводитися діючі особи в тих або інших обставинах.

Репертуар – п'єси, що йдуть у театрі в певний проміжок часу.

Репетиція – багаторазове повторення, попереднє виконання спектаклю або його частини.

Свято – урочистий день на честь якої-небудь події (сімейне свято, національне свято тощо).

Скансен – музей просто неба, музей-село.

Скетч – коротка комедійна п'єса для двох виконавців.

Спортивний аніматор – аніматор, який проводить спортивні заходи на пляжі й у басейну.

Сценографія – галузь образотворчого мистецтва, завдання якої – оформлення простору сцени і надання візуальної оправи театральній виставі за допомогою пластично-малювальних засобів та світлових ефектів.

Сюжет – подія або система подій, у яких розкриваються характери, що розв'язують суперечності між ними; сукупність подій, дій, що визначають характер зображуваного.

Театр – місце для масових видовищ, специфічним засобом яких є сценічна дія, що виникає в процесі гри актора.

Тематичні парки – розважальні центри, що становлять справжню індустрію відпочинку і розваг із власною складною інфраструктурою, призначеною для розміщення, харчування, навчання. Головна риса тематичних парків, поряд із цікавими і захоплюючими атракціонами, – саме дійство, яке розгортається навколо відвідувачів. Такі парки найбільшою популярністю користуються у дорослих, особливо іноземних відвідувачів, любителів сімейного відпочинку, молодят та невеликих молодіжних груп.

Технологія анімаційної діяльності – конкретні способи організації анімаційної діяльності.

Трагедія – драматичний твір, який ґрунтується на гострому, непримиренному конфлікті особистості, що прагне максимально втілити свій творчий потенціал.

Уява – здатність людини створювати подумки нові образи, картини, сюжети: є основою фантазії, мрії, творчості.

Фантазія – музична п'єса довільної форми, створюється на теми з опер, балетів, на мелодії народних і сучасних пісень.

Фарс – жанр, побудований на застосуванні комедійно-сатиричних прийомів легкого змісту. Використовують літературні композиції, народні пісні комічної спрямованості.

Форма анімаційної діяльності – зовнішня оболонка певного виду анімаційної діяльності (естафета, змагання, конкурс, вікторина, турнір, олімпіада тощо).

Шоу-музеї – музеї з анімаційно організованою експозицією, в яких представлені живі персонажі експонованої епохи.

Шоу-програма – щовечірнє захід для гостей готелю, проводиться в амфітеатрі з 21:00.

Штанкет – металева труба на тросах, до якої кріпляться лаштунки, деталі декорацій.

Ярмарок – одна з форм анімаційної діяльності, що передбачає розпродаж яких-небудь сувенірів або товарів, супроводжувана веселими розвагами.

Для нотаток

Навчальне видання



**ФЕДОРАК В.В.
ШИКЕРИНЕЦЬ В.В.
ДУТЧАК О.І.
БАЗІНЯК І.І.
МАЛАНЮК Т.З**

«ОРГАНІЗАЦІЯ АНІМАЦІЙНИХ ПОСЛУГ» Навчально–методичний посібник

В авторській редакції
Гарнітура Times New Roman
Наклад 300 прим.